

[Hans Hedtoft.]

som den højtærede Finansminister efterlyste, opnaas, er en Sænkning af Priserne paa det afleveringspligtige Korn og en Sænkning af Hjemmemarkedsprisen paa de animalske Fødevarer — det sidste eventuelt ved øgede Tilskud — maaske en bedre Udvej end de Muligheder, den højtærede Finansminister foreløbig synes at have Øje for. Men skal saadanne Prissænkninger have Indflydelse paa Foraarets Lønkendelse, maa de komme hurtigt, meget hurtigt. De danske Arbejdere er med Rette og belært af bitre Erfaringer blevet skeptiske over for Løfter om Prisstop. Jeg ved ogsaa med Bestemthed, at en økonomisk Politik, der giver det større Landbrug Fordele paa det øvrige Samfunds Bekostning, ikke vil blive accepteret af den brede danske Befolkning.

Den højtærede Finansminister antydede endog Tilskud til Industrieksporten, men ogsaa her synes Hensigten mig tydelig nok. Det var formentlig igen Kronesænkningen, der skulde udstyres med et Argument. Men ogsaa paa det Punkt maa jeg minde den højtærede Finansminister om den interessante Tale, som tidligere Professor Thorkil Kristensen holdt i Aarhus Industriforening. I denne Tale i Oktober Maaned var det nemlig ikke Tilskud og Kursmanipulationer, der henvistes til. Det var en Effektivisering af den danske Industri, oven i Købet en Rationalisering, som den forstændige Professor Thorkil Kristensen anbefalede gennemført paa den Maade, at Arbejderne toges med paa Raad. Professor Thorkil Kristensen anbefalede Arbejdsgiverne, at man i visse Tilfælde lukkede op for Posen over for Arbejderne, det vil sige — jeg tillader mig her og lidt senere at bringe et Par Citater; jeg citerer altsaa, hvad Professor Thorkil Kristensen her sagde til Arbejdsgiverne paa dette vigtige Punkt; han anbefalede,

„at Arbejderne faar Lejlighed til gennem deres Repræsentanter, som naturligvis skal have den fornødne Kyndighed, at se Kalkulationer og Regnskaber;“ . . . „skal der være fornøden Tillid til Stede, maa man give Arbejderne Lejlighed til at se Regnskabet“.

Det er jo ikke just vanlig Venstrepolitik; det lyder tværtimod, som om det var skrevet ud af Socialdemokratiets Efterkrigstidsprogram. Men disse Udtalelser er altsaa fra Oktober forrige Aar, og de Muligheder, der findes for ad denne Vej, gennem en Rationalisering og Effektivisering af dansk Erhvervsliv at forbedre Erhvervenes Rentabilitet, synes desværre — desværre — hverken den højtærede Finansminister eller den

højtærede Regering at interessere sig det fjerneste for i Forbindelse med den økonomiske Politik. Ikke et Ord har vi hørt derom.

Jeg slutter mine Bemærkninger til den højtærede Finansminister med at gentage, at jeg altsaa ikke helt kan anerkende de forskellige Forbehold, der er anført, men jeg noterer med Tilfredshed, at Regeringen har accepteret den af mig fremførte Tanke om en Kombination af en Afgift paa Formuer over en vis Størrelse med en Afgift paa Formuestigninger over en vis Størrelse. Vi vil nu afvente det Forslag, som jeg forstaa hurtigt vil blive fremsat. Vi tror, at et radikalt og hurtigt Indgreb er nødvendigt for Saneringen af vore økonomiske Forhold.

Endnu en Bemærkning. Jeg forstod, at den højtærede Finansminister fastholdt det Synspunkt, at de Penge, der opsgoes i Kraft af Pengelovene og paa anden Maade, for Statens Vedkommende skal bruges til Afdrag paa Gælden til Nationalbanken, medens Tængangsudgifterne skal dækkes ved Laan. Jeg kan ikke se Visdommen heri. Nationalbankgælden er rentefri; Statsudgifterne skal dækkes ved Laan, hvoraf der betales Rente. Hvis der er en dybere Mening heri, som jeg ikke har faaet fat paa, beder jeg den højtærede Finansminister forklare mig det.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til den højtærede Handelsminister angaaende det Svar til mig, der blev afgivet.

Jeg vil begynde med at udtrykke min Glæde over, at han saa aabent indrømmer, at ikke Venstreregeringen, men Samlingsregeringen har Æren for største Delen af de Varetilførsler, der hidtil er kommet til Landet. Den liberalistiske Tryllestav kræver aabenbart lang Tid for at virke. Jeg er ikke helt sikker paa, at Vælgerne fik samme Indtryk under Oktobervalget. Var det Indtryk, Venstres, og for øvrigt i ikke mindre Grad de Konservatives Valgagitation fremkaldte blandt Vælgerne, ikke nærmest det, at bare de tilførselshindrende Restriktioner og Statsindgreb blev fjernet, kom Varerne strømmende? I alt Fald var der mange Skibe med Varer — paa Plakaterne; der er de stadigvæk. I Virkeligheden gaar det ikke saa stærkt med nogen af Delene. Den højtærede Finansminister har jo nu fortalt os i sin Tale, at Skatterne i Danmark kan ikke sænkes — ja mere: at vi har relativt lave Skatter i Danmark, dette til Trods for, at Venstrepressen nu i mere end 10 Aar har angrebet de høje Skatter paa det kraftigste; „Skatteplyndringen“ hed det vist, naar Agitationen gik i Højderne. Paa Han-